

ΕΒΡΟΣ: Ο Διοικητής της Μεραρχίας στη Θεία Λειτουργία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Υπό την σκιά του Τιμίου Σταυρού και της προλαβούσης εορτής της Υψώσεώς Του, την Κυριακή 19η Σεπτεμβρίου, ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Αθανασίου Ελληνοχωρίου Έβρου.

Την Θεία Λειτουργία στο Ελληνοχώρι παρακολούθησαν ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας, Στρατηγός Αναστάσιος Αλεξιάδης, ο Επιτελάρχης της Μεραρχίας Συνταγματάρχης Νικόλαος Γιοβανούδης, η Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Ελληνοχωρίου Σοφία Δογάντζαλη και ικανό εκκλησίασμα.

Ο Σεβασμιώτατος διακονώντας τον θείο λόγο, μεταξύ άλλων, τόνισε:

“Η πρόσκληση του Χριστού «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι» (Μάρκ. 8, 34) εἶναι σημαντική διότι ἡ πρόσκληση αὐτή εἶναι διαρκῆς καὶ διοαχρονική. Μας καλεῖ ὁ Κύριος νὰ Τον ἀκολουθήσουμε χωρὶς δισταγμούς καὶ ἀναστολές καὶ με κάθε ευκαιρία. Θέτει ὁμῶς ὁ ἴδιος καὶ προϋποθέσεις στὴν πρόσκλησή Του αὐτή γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχουν ἀποκλίσεις ποὺ θὰ ἀκυρώνουν τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Δεν ἀρκεῖ ἡ πρόθεση τοῦ Κυρίου γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ ἀπαιτεῖται καὶ ἡ δική του αυθόρμητη ἀνταπόκριση.

Ἡ πρώτη προϋπόθεση εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου. «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν». Ὁ Θεός δεν μας ἐκβιάζει. Μας δίδει τὴν δυνατότητα, παρακολουθεῖ τὴν πορεία μας, ἀλλὰ δεν μας υποκαθιστᾷ στὴ λήψη τῆς ἀπόφασης. Τον τελευταῖο λόγο γιὰ τὴ σωτηρία του τον ἔχει ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος. Γι’ αὐτό καὶ ὁ πιστός δεν μπορεῖ ποτέ νὰ ἐφησυχάζει καὶ νὰ ἐπαναπαύεται. Εφ’ ὅσον ὁ Θεός μάς δημιούργησε ἐλεύθερους, κανεὶς δεν μπορεῖ νὰ εἶναι χριστιανός με τρόπο ἐκβιαστικό. Ἡ χριστιανικὴ πίστη ἀναπτύσσεται μέσα στο ὁξυγόνο τῆς ἐλευθερίας...

Δεύτερη προϋπόθεση εἶναι ἡ ἀπάρνηση τοῦ εαυτοῦ μας. «Ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν». Πρόκειται περὶ τοῦ ἐγωισμοῦ μας, ἐκείνου ποὺ «ἐλκύει» τὸν ἄνθρωπο πάντοτε πρὸς τὰ κάτω, στὰ πάθη τῆς φιληδονίας, τῆς φιλαργυρίας, τῆς φιλοδοξίας. Καὶ πρέπει νὰ το ἐξηγήσουμε: ὁ Χριστός ναι μεν μας ἀπάλλαξε διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς Χάριτος Του ἀπὸ τὴν ἀναγκαστικὴ ροπή τῆς ἀμαρτίας – κάτι ποὺ προσφέρεται στὸν ἄνθρωπο διὰ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος – δεν κατήργησε ὁμῶς, ὅπως εἶπαμε, τὴν ἐλευθερία μας. Το τρεπτό τῆς θελήσεώς μας ἐξακολουθεῖ καὶ υφίσταται. Συνεπῶς ἐναπόκειται σὲ εμᾶς ἀν θὰ ἐπιβεβαιώνουμε τὴ ζωὴ μας ὡς ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ ἢ ὡς ἀκόλουθοι τῶν παθῶν μας. Το μεγαλύτερο ἐμπόδιο, λοιπόν, γιὰ νὰ εἴμεθα χριστιανοί εἶναι τὰ πάθη καὶ κυρίως ὁ ἐγωισμός μας, ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ ὡς πειρασμός διαρκῶς στὴν πνευματικὴ πορεία μας. Ἡ νήψη, ὡς ἐγρήγορση, εἶναι τὸ κύριο χαρακτηριστικό τοῦ χριστιανοῦ ποὺ ἀκολουθεῖ τὸν Σταυρό τοῦ Κυρίου. Ἀκόμη καὶ στὶς ὅποιες πτώσεις τοῦ στὴν ἀμαρτία, ὁ χριστιανός δεν μπορεῖ νὰ παραμείνει στάσιμος. Τὴν ἴδια στιγμὴ τῆς πτώσεως του, ἀν εἶναι χριστιανός, θὰ πρέπει νὰ σηκωθεῖ καὶ θὰ προχωρήσει.

Και η τρίτη προϋπόθεση ακολουθίας του Κυρίου, κατά τον λόγο Του, είναι η άρση του Σταυρού. «Καί ἄρά τω τόν σταυρόν αὐτοῦ». Πρόκειται για τη συσταύρωσή μας με Εκείνον, όπως το διατυπώνει ο απόστολος Παύλος: «Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός». Καταλαβαίνουμε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να παρακάμψουμε τον Σταυρό, ακολουθώντας τον Κύριο, αφού ο Σταυρός υπήρξε το κύριο γνώρισμα της ζωής Του, απαρχής μέχρι τέλους. Τι σημαίνει όμως άρση του Σταυρού; Με το δεδομένο ότι ενούμενοι με Εκείνον διά των μυστηρίων ο Σταυρός γίνεται «δομικό» στοιχείο της ύπαρξής μας, απαιτείται στη συνέχεια η ενεργοποίηση αυτής της Σταυρικής κατάστασης στην καθημερινότητά μας. Κι αυτό σημαίνει ζωή, κατά το πρότυπο του Κυρίου, απόλυτης υπακοής στον Θεό, θυσιαστικής αγάπης στον συνάνθρωπο, ταπείνωσης ως προς τον εαυτό μας. Με άλλα λόγια, αίρω τον σταυρό μου, δηλαδή συσταυρώνομαι με τον Κύριο, θα πει: κάνω κέντρο της ζωής μου το θέλημα του Θεού, άρα αγαπώ Εκείνον και την εικόνα Του τον άνθρωπο.

Η χριστιανική πίστη, αγαπητοί μου, μάς καλεί σε μία συνεχή υπέρβαση του εαυτού μας, για να βρισκόμαστε μέσα στην ατμόσφαιρα της χαρισματικής παρουσίας του Κυρίου μας. Όποιος είπε ότι ο χριστιανισμός είναι εύκολη υπόθεση, μάλλον είναι άγευστος της χριστιανικής ζωής. Το παρήγορο όμως είναι ότι δεν πρέπει να απελπιζόμεθα, παρά τις πτώσεις μας και τις αδυναμίες μας, διότι για εμάς υπάρχει η μετάνοια, η επιστροφή για να ακολουθήσουμε και πάλι το Χριστό. Η πτώση μας, αν μας οδηγήσει στην ταπείνωση, την επίγνωση των αδυναμιών μας και την μετάνοια, μπορεί να λειτουργήσει λυτρωτικά και να μας ανοίξει τον δρόμο της αιωνιότητας και της Βασιλείας των Ουρανών”.

Την Θεία Λειτουργία στο Ελληνοχώρι παρακολούθησαν ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας, Στρατηγός Αναστάσιος Αλεξιάδης, ο Επιτελάρχης της Μεραρχίας Συνταγματάρχης Νικόλαος Γιοβανούδης, η Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Ελληνοχωρίου Σοφία Δογάντζαλη και ικανό εκκλησίασμα.

